

B I U L E T Y N

Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

Warszawa, 30 kwietnia 1951 r.

Nr 11

Poz. 115-122

T R E Ś Ć

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 115 — z dnia 10.3.1951 r. w sprawie stosowania wzoru umowy ramowej dotyczącej sporządzenia dokumentacji technicznej dla inwestycji.
- Poz. 116 — z dnia 29.3.1951 r. w sprawie sporządzania i dostarczania dokumentacji techniczno - ruchowej dla nowych maszyn i urządzeń.
- Poz. 117 — z dnia 30.3.1951 r. w sprawie norm zapasów surowców i materiałów pochodzących z importu w przedsiębiorstwach przemysłowych.
- Poz. 118 — z dnia 9.4.1951 r. w sprawie klasyfikacji pieców gazowniczych i najważniejszych typów węgla do odgazowania.

Poz. 119 — z dnia 11.4.1951 r. w sprawie przestrzegania norm zużycia określonych w bilansach materiałowych na 1951 r.

Poz. 120 — z dnia 12.4.1951 r. w sprawie sporządzenia bilansu maszyn i urządzeń technicznych oraz konstrukcji stalowych i kabli elektrycznych na rok 1952.

Poz. 121 — z dnia 12.4.1951 r. w sprawie odbywania praktyki przez kandydatów na kierowców samochodowych.

PISMO OKÓLNE:

Poz. 122 — z dnia 12.4.1951 r., wyjaśniające przepisy instrukcji PKPG nr 20 w sprawie trybu przeprowadzania lokalizacji zalesień inwestycyjnych na rok 1951.

115.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 112 z dnia 10 marca 1951 r.

w sprawie stosowania wzoru umowy ramowej dotyczącej sporządzenia dokumentacji technicznej dla inwestycji.

W celu ustalenia jednolitego postępowania przy zawieraniu umów przez jednostki określone w art. 1 ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U.R.P. nr 63, poz. 494), a także przez spółdzielnie z państwowymi biurami projektów, zwanymi dalej w skróceniu biurami projektów, o sporządzenie dokumentacji technicznej dla inwestycji, zarówno objętych, jak i nie objętych planem inwestycyjnym, zarządza się w porozumieniu z Ministrami: Finansów, Budownictwa Przemysłowego oraz Budownictwa Miast i Osiedli, co następuje:

§ 1. 1. Warunkiem zawarcia umowy jest dostarczenie przez zamawiającego założeń projektów, zatwierdzonych co najmniej wstępnie przez właściwe władze.

2. Zamawiający, nie posiadający założeń projektów zleconych wstępnym porozumieniem Biurom Projektów, powinien ustalić ściśle termin, w jakim dostarczy zatwierdzone założenia projektu lub w uzasadnionych przypadkach powinien powierzyć tym biurom opracowanie założeń zgodnie z § 40 Instrukcji PKPG nr 20.

§ 2. Jednocześnie z udzieleniem zlecenia zamawiający powinien podać pisemnie Biurom Projektów imię i nazwisko bezpośredniego pełnomocnika do spraw objętych zleceniem oraz jego zastępcę.

§ 3. Przy zawieraniu umów o sporządzeniu dokumentacji technicznej dla inwestycji, należy stosować załączone do niniejszego zarządzenia:

- 1) wzór umowy ramowej (załącznik nr 1),
- 2) „warunki umowne” do umowy ramowej, dotyczącej sporządzenia dokumentacji technicznej dla inwestycji (załącznik nr 2),

3) terminarz sporządzania dokumentacji technicznej (załącznik nr 3).

§ 4. 1. Umowa powinna być zawierana na całość dokumentacji technicznej.

2. W przypadku, gdy sporządzenie dokumentacji technicznej wybiega poza granice roku kalendarzowego, należy w terminarzu i preliminarzu kosztów dokumentacji technicznej wyszczególnić zakres prac i koszty dokumentacji, która ma być sporządzona do końca roku kalendarzowego.

§ 5. 1. Podstawowym dokumentem dla zawarcia umowy i porozumienia dodatkowego jest preliminarz kosztów dokumentacji technicznej, sporządzony przez Biuro Projektów według ramowego wzoru, ustalonego przez nadzorujące ministerstwo i uzgodniony z zamawiającym.

2. Preliminarz kosztów dokumentacji technicznej powinien wyszczególniać oddzielnie dla każdego obiektu:

- 1) rodzaj i zakres dokumentacji technicznej,
- 2) orientacyjne koszty sporządzenia projektu wstępnego, projektu technicznego i rysunków roboczych.

§ 6. Ostateczny termin sporządzenia projektu wstępnego oraz orientacyjne terminy rozpoczęcia i ukończenia prac nad projektem technicznym i rysunkami roboczymi ustala się w umowie, a ostateczne terminy ukończenia projektu technicznego i rysunków roboczych ustala się w porozumieniu dodatkowym.

§ 7. 1. Ostateczne koszty sporządzenia:

- 1) projektu wstępnego określa się w porozumieniu dodatkowym,
- 2) projektu technicznego i rysunków roboczych ustala się w porozumieniu dodatkowym po zatwierdzeniu projektu wstępnego.

2. Ostateczne koszty ustalone są na podstawie wstępnej kalkulacji kosztów własnych Biura Projektów z uwzględnieniem postanowień § 21.

§ 8. Koszty sporządzenia dokumentacji technicznej — ustalone w preliminarzu kosztów, powinny obejmować:

- 1) planowane koszty własne,
- 2) marżę zysku.

§ 9. 1. W przypadku, gdy część dokumentacji technicznej ma być sporządzona przez podwykonawców, należy w preliminarzu kosztów dokumentacji technicznej wyod-

rębnić w osobnym dziale zakres tychże prac oraz koszty ich sporządzenia.

2. W uzasadnionych przypadkach wyodrębnienie to może nastąpić również w porozumieniu dodatkowym, jeżeli konieczność wyodrębnienia ujawni się po podpisaniu umowy.

§ 10. Zakres dokumentacji technicznej powinien być podany w preliminarzu kosztów dokumentacji technicznej według jednolitej nomenklatury z podziałem na fazy, działy i stadia prac lub na etapy stosowane w danej specjalności prac projektowych zgodnie z instrukcją PKPG nr 20 o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji technicznej dla inwestycji.

§ 11. Planowane koszty własne ustala się według zasad określonych w zarządzeniach ministrów sprawujących nadzór nad biurami Projektów.

§ 12. 1. Postanowienia umowne nie objęte umową i warunkami umownymi ustalają strony w porozumieniach dodatkowych.

2. W szczególności zawierać należy porozumienia dodatkowe w celu ustalenia:

- 1) ostatecznego terminu i kosztu sporządzenia projektu technicznego i rysunków roboczych — po zatwierdzeniu projektu wstępnego;
- 2) zakresu kosztów i terminów prac dodatkowych w przypadku ewentualnych zmian w pierwotnych założeniach projektu;
- 3) nowych terminów wznowienia i wykonania prac w przypadku powstania przerwy ponad jeden miesiąc w wykonywaniu prac spowodowanej przez zamawiającego lub władze.

§ 13. W razie niemożności ustalenia ostatecznego terminu i kosztów sporządzenia rysunków roboczych na podstawie zatwierdzonego projektu wstępnego, strony zawrą porozumienie dodatkowe tylko co do projektu technicznego. Po zatwierdzeniu projektu technicznego strony ustalają w drugim porozumieniu dodatkowym ostateczny termin i koszt sporządzenia rysunków roboczych.

§ 14. Podstawą rozliczeń przejściowych między zamawiającym a biurami Projektów są rachunki przejściowe sporządzone na podstawie protokołów stwierdzających stopień wykonania dokumentacji technicznej, sporządzonych z końcem każdego miesiąca.

§ 15. Rachunki przejściowe i ostateczne są realizowane w trybie inkasa bankowego.

§ 16. W przypadku, gdy dokumentacja techniczna ma być sporządzona przez kilka biur Projektów, zamawiający zawiera umowę według wzoru umowy ramowej na całość dokumentacji technicznej tylko z jednym wybranym biurem Projektów, jako generalnym wykonawcą, zwanym dalej Biurem Kierującym.

§ 17. Zakres prac zleconych przez Biuro Kierujące podwykonawcom (specjalizowanym Biurem Projektów) powinien być uzgodniony z zamawiającym.

§ 18. 1. Z poszczególnymi podwykonawcami Biuro Kierujące zawiera odrębne umowy stosując odpowiednio „warunki umowne” stanowiące załącznik nr 2 do zarządzenia. Umowy te powinny być oparte na preliminarzu kosztów dokumentacji technicznej, w którym należy określić:

- 1) zakres i rodzaj prac zleconych podwykonawcom,
- 2) koszty wykonania poszczególnych prac.

2. Terminy sporządzenia projektów przez podwykonawców strony ustalają w trybie określonym w § 6 zarządzenia.

§ 19. Biuro Kierujące ponosi odpowiedzialność za całość dokumentacji technicznej tj. zarówno za prace wykonane bezpośrednio, jak i przez podwykonawców.

§ 20. Jednocześnie z zawarciem umów z podwykonawcami Biuro Kierujące podaje do wiadomości podwykonawców nazwisko swego pełnomocnika do koordynacji prac i zharmonizowania terminów. Podwykonawcy zaś ze swej strony podają Biuru Kierującemu nazwiska pracowników kierujących zleconymi pracami.

§ 21. 1. Koszt dokumentacji technicznej nie powinien przekraczać:

- 1) w zakresie budownictwa ogólnego, osiedlowego i wiejskiego — 1½% wartości projektowanych obiektów,
- 2) w zakresie budownictwa przemysłowego, komunikacyjnego, łączności i innego rodzaju budownictwa — stawek zatwierdzonych w porozumieniu z Przewodniczącym PKPG i właściwymi dla inwestycji ministrami przez ministrów sprawujących nadzór nad biurami Projektów.

2. Stawki określone w ust. 1 mogą być przekroczone jedynie za zgodą właściwego dla inwestycji ministra.

3. Stawki służbowe w ust. 1 nie obejmują kosztów opracowania założeń projektowych ani dokumentacji dodatkowej, przekraczającej zakres określony w Instrukcji PKPG nr 20.

§ 22. 1. W przypadku wydania decyzji wstrzymującej wykonanie projektowanej inwestycji objętej umową o wykonanie dokumentacji technicznej, zamawiający obowiązany jest zażądać od Biura Projektów przerwania prac na wskazanym przez siebie etapie.

2. W przypadku określonym w ust. 1 zamawiający obowiązany jest uiścić Biuru Projektów należność za sporządzoną część dokumentacji technicznej oraz pokryć ewentualnie straty wynikłe z tego tytułu.

§ 23. 1. Umowy o sporządzenie dokumentacji technicznej dla Inwestycji, zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia, powinny być dostosowane do przepisów niniejszego zarządzenia w terminie do dnia 15 maja 1951 r.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do umów, których termin wykonania upływa do dnia 30 czerwca 1951 r.

§ 24. Przepisy szczególne dotyczące sporządzenia dokumentacji technicznej dla inwestycji, wymagają uzgodnienia z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego.

§ 25. Zarządzenie niniejsze nie dotyczy umów, których przedmiotem jest opracowanie:

- 1) założeń projektów,
- 2) dokumentacji technicznej dla kapitalnych remontów,
- 3) projektów typowych,
- 4) dokumentacji urbanistycznej.

§ 26. Przepisy niniejszego zarządzenia nie naruszają przepisów zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 27 lipca 1950 r. w sprawie trybu zlecenia wykonania dokumentacji technicznej dla potrzeb Planu Inwestycyjnego (Biuletyn PKPG nr 17, poz. 194).

§ 27. Tracą moc obowiązującą zarządzenia dotyczące trybu zlecenia Biurom Projektów sporządzania dokumentacji technicznej dla inwestycji, sprzeczne z przepisami niniejszego zarządzenia.

§ 28. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

W porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski

MINISTER BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

Cz. Babiński

MINISTER BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

R. Piotrowski

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 112 z dnia 10 marca 1951 r.

WZÓR UMOWY RAMOWEJ DOTYCZĄCEJ SPORZĄDZANIA DOKUMENTACJI TECHNICZNEJ DLA INWESTYCJI

UMOWA

W dniu pomiędzy:
1) zwanym dalej zama-
wiającym reprezentowanym przez
działających na podstawie
2) a zwanym dalej
„Biurem Projektów“ reprezentowanym przez
działających na podstawie
zawarta została umowa treści następującej:

§ 1. Przedmiot umowy.

1. Zamawiający zleca sporządzenie, a Biuro Projektów przyjmuje do wykonania dokumentację techniczną dla inwestycji na podstawie założeń projektu stanowiących załącznik nr 1 do niniejszej umowy.

2. Szczegółowe dane dotyczące rodzajów zleconej dokumentacji technicznej zawiera preliminarz kosztów dokumentacji technicznej stanowiący załącznik nr 2 do niniejszej umowy.

§ 2. Terminy sporządzania dokumentacji.

1. Prace objęte niniejszą umową Biuro Projektów zobowiązuje się wykonać w terminach: ostatecznym dla projektu wstępnego oraz orientacyjnym dla projektu technicznego i rysunków roboczych według szczegółowego terminarza stanowiącego załącznik nr 3 do niniejszej umowy.

2. Terminy określone w załączonym szczegółowym terminarzu mogą ulec zmianom w przypadkach i w trybie określonym w § 1 „Warunków umownych“.

3. Terminy ostateczne dla projektu technicznego i rysunków roboczych, określone orientacyjnie w załączonym szczegółowym terminarzu, zostaną ustalone w ciągu . . . dni od dnia zatwierdzenia projektu wstępnego, w porozumieniach dodatkowych zgodnie z § 4 niniejszej umowy.

§ 3. Koszty dokumentacji technicznej.

Orientacyjne koszty sporządzenia dokumentacji technicznej objętej umową ustala się, jak następuje:

a) projekt wstępny	zł
b) projekt techniczny	zł
c) rysunki robocze	zł
Ogółem	zł

Z sumy powyższej przypada na koszty dokumentacji technicznej, która ma być sporządzona w roku 195 . . . :

a) projekt wstępny	zł
b) projekt techniczny	zł
c) rysunki robocze	zł
Razem	zł

Szczegółowe obliczenie kosztów dokumentacji technicznej zawiera preliminarz kosztów dokumentacji technicznej stanowiący załącznik nr 2 do niniejszej umowy.

§ 4. Porozumienia dodatkowe.

1. Zgodnie z postanowieniami § 12 i 13 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 112 z dnia 30 marca 1951 roku w sprawie stosowania wzoru umowy ramowej dotyczącej sporządzania dokumentacji technicznej dla inwestycji (Monitor Polski Nr A-35) oraz w przypadkach określonych w § 8 „Warunków umownych“, postanowienia dotyczące zmian w terminarzu oraz ustalania kosztów ostatecznych i kosztów dodatkowych strony ustala w dodatkowych porozumieniach.

2. W razie niezawarcia porozumień dodatkowych obowiązują terminy i koszty orientacyjne określone w niniejszej umowie.

§ 5. Inne zobowiązania i uprawnienia stron.

1. Integralną część niniejszej umowy stanowią: „Warunki umowne“ do umowy ramowej dotyczącej sporządzania dokumentacji technicznej dla inwestycji. (Załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 112 z dnia 10.III.1951 r. w sprawie stosowania wzoru umowy ramowej dot. sporządzania dokumentacji technicznej dla inwestycji — (Monitor Polski Nr A-35).

2. Postanowienia niniejszej umowy i „Warunków umownych“ — obowiązują strony bez potrzeby osobnych wezwań i stawiania w zwłocę.

3. Strony nie mogą powoływać się na warunki pozaukłomne.

4. Ewentualne zmiany umowy powinny być stwierdzone w umowach dodatkowych na piśmie.

§ 6. Adresy stron.

Strony obierają prawne miejsce zamieszkania dla skutków niniejszej umowy, jak następuje:

- 1) Zamawiający przy ul.
- 2) Biuro Projektów przy ul.

§ 7. Załączniki.

Część niniejszej umowy stanowią dołączone do niej:

- 1) Założenia projektu zatwierdzone przez właściwe władze (zał. nr 1),
- 2) Preliminarz kosztów dokumentacji technicznej (zał. nr 2),
- 3) Terminarz sporządzania dokumentacji technicznej (zał. nr 3),
- 4) Porozumienia dodatkowe.

§ 8. Postanowienia końcowe.

1. Umowa niniejsza jest spisana w dwóch egzemplarzach jednobrzmiących, po jednym dla każdej strony, z jednym odpisem dla banku finansującego inwestycje.

2. Zamawiający zobowiązany jest wszystkie egzemplarze umowy przedłożyć bankowi finansującemu inwestycje najdalej 3 dnia po zawarciu umowy w celu potwierdzenia przez bank zgodności niniejszej umowy z tytułem inwestycyjnym oraz stwierdzenia, że wartość umowy znajduje pokrycie w limicie finansowym zamawiającego (notyfikacja bankowa).

Umowa podlega wykonaniu przy otrzymaniu przez wykonawcę notyfikacji bankowej*).

Załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 112 z dnia 10 marca 1951 r.

WARUNKI UMOWNE

do umowy ramowej, dotyczącej sporządzania dokumentacji technicznej dla inwestycji.

Niniejsze „Warunki umowne“ stanowią część umowy ramowej, dotyczącej sporządzania dokumentacji technicznej dla inwestycji.

I. Wykonanie umów.

Obowiązki Biur Projektów.

§ 1.

W ciągu 15 dni po podpisaniu umowy Biuro Projektów podaje zamawiającemu nazwisko głównego projektanta, który jest reprezentantem Biura Projektów we wszystkich sprawach związanych ze sporządzeniem dokumentacji.

§ 2.

W ramach terminarza stanowiącego załącznik do umowy, terminy wykonania poszczególnych stadiów, działów i faz prac powinny być ustalone w harmonogramach sporządzonych przez Biuro Projektów i uzgodnione z zamawiającym.

*) Postanowienia § 8 ust. 2 i 3 należy umieszczać w umowie jedynie wówczas, gdy koszty dokumentacji technicznej podlegają pokryciu ze środków planu inwestycyjnego.

§ 3.

1. Biuro Projektów ma obowiązek zastosowania zatwierdzonych projektów typowych. W tym przypadku Biuro Projektów pobiera wynagrodzenie tylko za dostosowanie projektów typowych do warunków lokalnych oraz potrzeb użytkowych i produkcyjnych. Postanowienie niniejsze stosuje się również do opracowywanych uprzednio projektów mogących mieć całkowite lub częściowe zastosowanie do założeń stanowiących załącznik do umowy.

2. Biuro Projektów ma obowiązek stosować zasady oszczędnego projektowania (zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z 18 września 1950 r. w sprawie zasad oszczędnego projektowania — Biuletyn PKPG nr 21, poz. 230 — i z dnia 14 grudnia 1950 r. w sprawie obniżenia kosztu obiektów projektowych — Biuletyn PKPG nr 26 poz. 362).

Delegacje pracowników.

§ 4.

Koszty delegacji pracowników Biura Projektów, związanych ze sporządzeniem dokumentacji (zebranie materiałów, projektowanie w terenie) ponosi Biuro Projektów.

§ 5.

Koszty delegacji pracowników Biura Projektów, związanych z obroną projektów we władzach zatwierdzających, ponosi zamawiający.

§ 6.

Koszty delegacji pracowników Biura Projektów zleconych przez inwestora, dla nadzoru realizacji inwestycji według dostarczonego projektu, ponosi zamawiający.

Przerwy i wstrzymanie prac projektowych.

§ 7.

Przerwa w pracach projektowych może nastąpić na piśmie zlecenie zamawiającego, określające czasokres wstrzymania prac.

§ 8.

1. W razie przerwania prac na okres do jednego miesiąca z powodu zatwierdzenia projektu lub innej przyczyny, ustalone w umowie terminy ulegają odpowiedniemu przedłużeniu.

2. W razie wstrzymania prac na okres dłuższy niż jeden miesiąc, terminy wykonania prac ustala się ponownie w porozumieniu dodatkowym.

§ 9.

Jeżeli przerwa w pracach spowodowana została decyzją władz nadrzędnych zamawiającego, strona, która otrzymała taką decyzję, obowiązana jest zawiadomić o tym niezwłocznie drugą stronę.

§ 10.

1. W przypadku wstrzymania prac na stałe lub zmiany ich zakresu, zamawiający obowiązany jest na podstawie dwustronnego protokołu, ustalającego stopień wykonania dokumentacji do dnia jej przerwania, pokryć:

- 1) należność za wykonaną część prac,
- 2) ewentualne straty wynikłe dla Biura Projektów.

2. Przy kontynuowaniu prac w nowym zakresie należy wykorzystać nadającą się ich część poprzednio wykonaną, obniżając odpowiednio koszt nowych prac.

Zakończenie prac i odbiór dokumentacji technicznej.

§ 11.

Za dzień zakończenia prac związanych ze sporządzeniem dokumentacji ustalonej w umowie, uważa się dzień wysłania przez Biuro Projektów pod adresem zamawiającego zawiadomienia o zakończeniu prac.

§ 12.

Miejscem odbioru wymienionej w paragrafie poprzednim dokumentacji jest siedziba Biura Projektów oznaczona w umowie.

§ 13.

1. Odbiór dokumentacji nastąpi w nieprzekraczalnym terminie do dnia 7 od dnia wysłania zawiadomienia przez Biuro Projektów, na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego podpisanego przez przedstawicieli obu stron.

2. Przepis ust. 2 ma odpowiednie zastosowanie przy odbiorze poszczególnych faz projektu.

3. W protokole zdawczo-odbiorczym strony obowiązane są określić ostateczny termin dla zgłoszenia zastrzeżeń zamawiającego odnośnie odebranych projektów dokumentacji oraz termin dla przedłożenia dokumentacji władzy zatwierdzającej.

Zatwierdzenie prac projektowych.

§ 14.

Biuro Projektów jest obowiązane do obrony wykonanych prac wobec władz zatwierdzających.

§ 15.

Jeżeli zamawiający nie zgłosi w ustalonych terminach (§ 13 ust. 3) sprzeciwu co do wykonanej pracy albo nie przedłoży pracy właściwej władzy zatwierdzającej, wówczas pracę uważa się za zaakceptowaną ostatecznie.

§ 16.

Zamawiający jest obowiązany do zawiadomienia banku finansującego inwestycje o zatwierdzeniu projektu wstępnego i projektu technicznego.

§ 17.

Zatwierdzenie sporządzonej przez Biuro Projektów objętej umową dokumentacji nastąpi w trybie przewidzianym w § 231—235 Instrukcji Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 20 o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji technicznej dla inwestycji.

Poprawki dokumentacji.

§ 18.

Zaakceptowanie prac przez zleceniodawcę nie zwalnia Biura Projektów od obowiązku bezpłatnego dokonania uzupełnień i przeróbek wynikających z:

- 1) niewłaściwego pod względem technicznym wykonania prac lub ich części,
- 2) naruszenie obowiązujących przepisów, warunków technicznych i norm,
- 3) wykonanie prac niezgodnie z założeniami projektów.
- 4) protokołu zatwierdzenia projektu wstępnego i projektu technicznego w terminie ustalonym w tym protokole.

§ 19.

1. W przypadku, gdy przeprowadzone zmiany powodują obniżenie należności Biura Projektów, zawiadamiający opłaca jedynie należność według zmienionego projektu.

2. Postanowienia ust. 1 nie naruszają przepisów § 10.

§ 20.

Uzupełnienia i przeróbki prac projektowych, zleczone przez zamawiającego, a nie objęte przepisami § 18, Biuro Projektów wykonuje za specjalną dopłatą.

II. Podstawy rozliczeń.**Sposób rozliczeń.**

§ 21.

Biura Projektów rozliczają się z zamawiającym na podstawie:

- 1) rachunków przejściowych (miesięcznych), uwzględniających stopień wykonania poszczególnych prac w ramach każdego stadium,
- 2) rachunków ostatecznych obejmujących koszty poszczególnych zakończonych stadiów pracy.

§ 22.

1. W rachunkach przejściowych i rachunkach ostatecznych podlegających pokryciu ze środków inwestycyjnych należy podać:

- 1) oznaczenie właściwego postanowienia planu inwestycyjnego (Część, Dział, Rozdział, Paragraf) i nr wniosku inwestycyjnego;
 - 2) wymienienie inwestora bezpośredniego z podaniem dokładnego adresu;
 - 3) nazwę obiektu inwestycyjnego;
 - 4) nazwę oddziału banku finansującego inwestycje zleceniodawcy;
 - 5) oznaczenie — „Inwestycje“.
2. W rachunkach przejściowych i ostatecznych podlegających pokryciu z innych źródeł należy podać dane określone w ust. 1 pkt 1—4.

§ 23.

Nomenklatura prac stosowana w rachunkach powinna odpowiadać nomenklaturze przyjętej w preliminarzu kosztów dokumentacji technicznej.

Rachunki przejściowe.

§ 24.

Biuro Projektów wystawia rachunki przejściowe za prace wykonane w ramach każdego stadium w poszczególnych miesiącach według ich stanu w ostatnim dniu każdego miesiąca, na podstawie protokołu stwierdzającego stopień wykonania prac (w procentach).

§ 25.

Rachunki przejściowe powinny być sporządzone systemem rachunków kolejno narastających, tj. z każdorazowym objęciem sumy rachunku poprzedzającego. Od tak podanej należności potrąca się ogólną sumę poprzednich rachunków przejściowych, a pozostała różnica stanowi kwotę należności do uregulowania.

§ 26.

1. Stopień wykonania dokumentacji technicznej, dotyczącej inwestycji o wartości powyżej zł 1.500.000.— ustala się w protokole dwustronnym. W tym celu zamawiający ma obowiązek stawić się bez wezwania między 1 a 5 dniem każdego miesiąca w Biurze Projektów.

2. W przypadku niestawienia się zamawiającego, Biuro Projektów sporządza protokół jednostronny o stopniu wykonania prac, obowiązujący zleceniodawcę. Fakt niestawienia się zamawiającego powinien być zaznaczony w protokole.

3. Stopień wykonania dokumentacji technicznej, dotyczącej inwestycji o wartości poniżej zł 1.500.000.— ustala Biuro Projektów w protokole jednostronnym. Zamawiający jest jednak uprawniony do bieżącego badania postępu prac w Biurze Projektów.

4. Wartość prac wykonanych w ubiegłym miesiącu ustala się w protokole — w drodze oszacowania stopnia wykonania poszczególnych faz, działów i stadiów dla każdego obiektu oddzielnie. Protokoły o stopniu wykonania prac załącza się do rachunków przejściowych.

§ 27.

Rachunki przejściowe będą wystawione do wysokości 95% kosztu ostatecznego odnośnego stadium prac projektowych.

§ 28.

Rachunki przejściowe wystawia się dopiero po wykonaniu prac na sumę nie niższą niż zł 1.500.—

§ 29.

Rachunek przejściowy powinien być wystawiony w ciągu 10 dni po upływie miesiąca. Oryginał rachunku Biuro Projektów przesyła zleceniodawcy w dniu wystawienia rachunku.

Rachunki przejściowe za studia.

§ 30.

Rachunki przejściowe za studia badawcze wystawia się nie według procentowego stopnia wykonania, lecz według faktycznie wykonanego rozmiaru robót. Studia badawcze nie wyrażone w miernikach naturalnych (prace kameralne i inne) ocenia się według stopnia wykonania.

Rachunki ostateczne.

§ 31.

Biuro Projektów wystawia 3 rachunki ostateczne:

- 1) za projekt wstępny,
- 2) za projekt techniczny,
- 3) za rysunki robocze.

§ 32.

1. Rachunek ostateczny za wykonany projekt wstępny Biuro Projektów wystawia po otrzymaniu od zleceniodawcy protokołu zatwierdzenia projektu i po dokonaniu ewentualnych poprawek odpowiednio do protokołu.

2. Jeżeli Biuro Projektów nie otrzyma protokołu zatwierdzenia w ciągu dwóch miesięcy po przesłaniu zamawiającemu wykonanego projektu, wystawia ostateczny rachunek po upływie tego terminu w ciągu następnych 7 dni.

§ 33.

Tryb postępowania określony w § 32 stosuje się do rachunku ostatecznego za wykonany projekt techniczny.

§ 34.

Rachunek ostateczny za rysunki robocze Biuro Projektów wystawia natychmiast po ich dostarczeniu zamawiającemu. Pokrycie tego rachunku przez zamawiającego nie zwalnia Biura Projektów od obowiązku dokonania poprawek przewidzianych w § 18.

§ 35.

Rachunki ostateczne opiewają na koszt ostateczny. Od sumy rachunku ostatecznego potrąca się ogólną sumę poprzednich rachunków przejściowych.

§ 36.

Oryginał rachunku ostatecznego Biuro Projektów przesyła zleceniodawcy w dniu wystawienia rachunku. Do rachunku należy dołączyć ewentualne oświadczenie o nieotrzymaniu od zamawiającego protokołu zatwierdzenia.

Rachunki za prace mniejszej wartości.

§ 37.

Przy umowach dotyczących projektów i studiów za sumę poniżej zł 1.500.— Biuro Projektów nie wystawia rachunków przejściowych.

§ 38.

Rachunki ostateczne, wystawione na podstawie tych umów, przedkłada się zamawiającym w trybie przewidzianym w § 31—36.

III. Sanckje.**Sanckje za niedotrzymanie warunków umowy przez Biuro Projektów.**

§ 39.

W przypadku niedotrzymania terminu wykonania prac, Biuro Projektów obowiązane jest zapłacić zamawiającemu karę za zwłokę w wysokości 0,1% wartości prac opóźnionych, za każdy dzień opóźnienia, nie licząc niedziel i świąt.

§ 40.

W przypadku niewykonania umowy Biuro Projektów obowiązane jest do zapłacenia odszkodowania w wysokości do 15% wartości nie wykonanej części zamówienia.

§ 41.

Zamawiający może na zasadach ogólnych domagać się odszkodowania przewyższającego odszkodowanie umowne.

§ 42.

W razie zwłoki w wykonaniu umowy przez Biuro Projektów zamawiający ma prawo odstąpić od umowy bez potrzeby udzielania dodatkowych terminów albo nie uwalniając Biura Projektów od obowiązku uiszczenia odszkodo-

wania umownego za zwłokę, wyznaczyć mu nowy termin wykonania świadczenia lub też wykonać na jego koszt świadczenia zastępcze.

§ 43.

Zamawiający jest uprawniony do dochodzenia odszkodowania na zasadach ogólnych.

Załącznik nr 3 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 10 marca 1951 r.

TERMINARZ SPORZĄDZANIA DOKUMENTACJI TECHNICZNEJ

Obiekty	W terminie do dnia 31.XII 195 roku ma być wykonane	Projekt wstępny Termin ostateczny ¹⁾	Projekt techniczny Termin ²⁾ orientacyjny	Rysunki robocze Termin ²⁾ orientacyjny
Obiekt A		do dn.	dni	dni
Obiekt B		do dn.	dni	dni
Obiekt C		do dn.	dni	dni
itd.				

U w a g i :

- 1) Podać ścisłą datę kalendarzową.
- 2) Podać czasokres w dniach (licząc od daty zaakceptowania projektu wstępnego przez zleceniodawcę).

116.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 116 z dnia 29 marca 1951 r.

w sprawie sporządzania i dostarczania dokumentacji techniczno-ruchowej dla nowych maszyn i urządzeń.

W celu uzyskania podstaw do właściwego przeprowadzania montażu, eksploatacji, konserwacji i remontów maszyn i urządzeń produkowanych w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Przemysłu Ciężkiego oraz maszyn i urządzeń importowanych z zagranicy, w porozumieniu z Ministrami: Finansów, Przemysłu Ciężkiego i Handlu Zagranicznego zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Ciężkiego powinny sporządzać i dostarczać odbiorcom dokumentację techniczno-ruchową zwaną dalej w skróceniu dokumentacją dla maszyn i urządzeń, o których mowa w § 2.

§ 2. 1. Dokumentacja powinna być opracowana dla produkowanych przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Ciężkiego maszyn, jak: silniki spalinowe, parowe, obrabiarki do metali i drzewa, maszyny do obróbki plastycznej, kotły parowe, parowozy, lokomobile, maszyny elektryczne, pompy; urządzeń do transportu bliskiego, urządzeń technicznych dla poszczególnych branż oraz sprzętu elektro-technicznego, teletechnicznego, radiowego i przyrządów aparatury pomiarowej.

2. Maszyny, urządzenia techniczne i sprzęt, o których mowa w ust. 1 zwane będą w dalszym ciągu zarządzenia w skróceniu maszynami.

3. Szczegółowy spis maszyn, dla których powinna być opracowana dokumentacja, zostanie ustalony przez Ministra Przemysłu Ciężkiego w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG).

§ 3. 1. Przez dokumentację, o której mowa w § 1 ust. 1 należy rozumieć schematy, rysunki, obliczenia i instrukcje, potrzebne do zainstalowania, uruchomienia, eksploatacji, konserwacji i przeprowadzenia remontów maszyny.

2. Dokumentacja w zależności od rodzaju maszyny powinna zawierać:

- 1) fotografię w tych przypadkach, gdy jest to potrzebne dla zidentyfikowania maszyny,
- 2) dane charakterystyczne (w tym wagę netto i brutto maszyny),
- 3) rysunki schematyczne, rysunek ofertowy wraz z podaniem wymiarów głównych i gabarytowych,
- 4) rysunek zestawieniowy (łącznie z urządzeniami pomocniczymi),
- 5) rysunki i potrzebne obliczenia fundamentu,
- 6) rysunki montażowe,
- 7) instrukcje dotyczące transportu, montażu i uruchomienia,
- 8) przepisy ruchu, obsługi, dozoru i bezpieczeństwa pracy,
- 9) instrukcje konserwacji,
- 10) instrukcje remontowe,
- 11) wykaz i rysunki wykonawcze niezbędnych części zamiennych,
- 12) normatyw zapasu magazynowego dla części zamiennych i standardowego wyposażenia.

3. Szczegółowy zakres dokumentacji dla poszczególnych maszyn zostanie ustalony przez Ministra Przemysłu Ciężkiego w porozumieniu z Przewodniczącym PKPG.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwa dostarczające maszyn unikalnych lub skomplikowanych są obowiązane w każdym przypadku do przeszkolenia pracowników odbiorcy w zakresie obsługi i dozoru tych maszyn.

2. Obowiązek przeszkolenia w zakresie obsługi i dozoru innych maszyn, niż wymienionych w ust. 1, powinien być wykonany na pisemne żądanie odbiorcy.

§ 5. 1. Minister Przemysłu Ciężkiego zarządzi opracowanie w terminie do dnia 30.VI.1951 r.:

- 1) szczegółowego spisu maszyn i urządzeń produkowanych przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Ciężkiego, dla których należy sporządzać i dostarczać odbiorcom dokumentację;
- 2) szczegółowego rodzaju i zakresu dokumentacji w rozumieniu § 3 dla każdej maszyny umieszczonej w spisie, o którym mowa w pkt. 1);
- 3) projektów znormalizowanej dokumentacji dla kilku typowych maszyn w celu wykorzystania ich jako wzorców przy opracowaniu dokumentacji

§ 6. Opracowane spisy maszyn oraz szczegółowy zakres dokumentacji dla poszczególnych maszyn zostaną ogłoszone jako obowiązujące w zarządzeniu Ministra Przemysłu Ciężkiego wydanym w porozumieniu z Przewodniczącym PKPG.

§ 7. 1. Minister Przemysłu Ciężkiego poleci właściwym jednostkom opracowanie dokumentacji dla maszyn umieszczonych w spisie, o którym mowa w § 5 oraz ustali terminy ukończenia tych prac.

2. Centralne zarządy (jednostki równorzędne) przydzielą do wykonania otrzymaną dokumentację dla poszczególnych maszyn w całości lub w częściach podległym przedsiębiorstwom produkcyjnym, biurom konstrukcyjnym i zakładom badawczym.

3. W razie potrzeby, na wniosek dyrektora centralnego zarządu — Minister Przemysłu Ciężkiego może nałożyć obowiązek współpracy lub opracowania części dokumentacji na inne centralne zarządy, instytuty i podległych Ministrowi Przemysłu Ciężkiego użytkownikom maszyn.

§ 8. W przypadku konieczności współpracy, w zakresie dokumentacji centralnych zarządów wchodzących w skład Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego z przedsiębiorstwami, instytutami i biurami konstrukcyjnymi podległymi innym ministrom — właściwi ministrowie, na wniosek Ministra Przemysłu Ciężkiego, polecają jednostkom opracowania wymagalnych części dokumentacji za zwrotem rzeczywiste poniesionych kosztów.

§ 9. 1. Wykonanie przydzielonej do opracowania dokumentacji powinno w zasadzie mieścić się w ramach planów i w zakresie pracy personelu.

2. Przedsiębiorstwa, biura konstrukcyjne i instytuty naukowo-badawcze, które nie będą mogły pomieścić w planach pracy opracowania przydzielonej im do wykonania dokumentacji lub nie dysponują odpowiednim personelem technicznym, mogą zlecić opracowanie całości lub części dokumentacji pracownikom własnym lub innych przedsiębiorstw i instytucji państwowych, na zasadzie umowy o dzieło zgodnie z obowiązującymi przepisami.

3. Pracownicy, o których mowa w ust. 2 mogą otrzymywać wynagrodzenie:

- 1) za instrukcje, przepisy itp. wg norm ustalonych pismem okólnym PKPG Dep. Techniki z dnia 28.XII.49 r. w sprawie norm i wynagrodzeń za prace autorskie przy opracowaniu książek technicznych (Biuletyn PKPG z 1950 r. nr 1, poz. 17), przy czym prace te należy kwalifikować do poziomu II i III lub w wyjątkowych przypadkach do poziomu IV w rozumieniu wymienionego pisma okólnego.
- 2) za rysunki — wg stawek i norm ustalonych dla biur konstrukcyjnych.

§ 10. 1. Minister Przemysłu Ciężkiego ustali, jaka dokumentacja zatwierdzana będzie przez przedsiębiorstwa produkcyjne, a jaka wymagać będzie zatwierdzenia centralnego zarządu.

2. Koszt opracowania i wydania dokumentacji obciąża koszty produkcji danej maszyny lub urządzenia. Wydatki te mogą być przejściowo aktywowane i umarzane w kosztach produkcji na zasadach obowiązujących dla kosztów uruchomienia produkcji.

§ 11. 1. W przypadku gdy przewidziane planem przedsiębiorstwa produkującego daną maszynę środki własne okazałyby się niedostateczne, Narodowy Bank Polski udzieli kredytu w odpowiedniej wysokości na okres najdalej do końca roku na sfinansowanie wydatków wymienionych w §§ 8, 9 i 10 traktując je jako uzasadnione przekroczenie planu.

2. Spłata kredytu nastąpi w miarę spisywania w ciągu roku poniesionych wydatków na koszty produkcji, reszta ze środków własnych uzyskanych na podstawie planu na rok następny.

§ 12. 1. Minister Handlu Zagranicznego wyda podległym centralom zagranicznym zarządzenia polecające umieszczenie w umowach o dostawę maszyn importowanych z zagranicy postanowienia zobowiązującego dostawcę do dostarczenia dokumentacji w rozumieniu § 3 ust. 1 i przeprowadzenia przeszkolenia pracowników odbiorcy w zakresie obsługi i konserwacji.

2. Terminy dostarczenia poszczególnych części dokumentacji oraz zakres dokumentacji ustali właściwa centrala handlu zagranicznego w porozumieniu z odbiorcą maszyny lub urządzenia.

3. Centrale handlowe powinny w miarę możliwości żądać od dostawców zagranicznych tabliczek znamionowych w języku polskim.

4. Koszty dokumentacji opłacanej dostawcy zagranicznemu obciążają odbiorców danych maszyn i urządzeń.

§ 13. Tryb postępowania przy tłumaczeniu oraz tryb finansowania, otrzymanych zza granicy przepisów, instrukcji itp. na język polski i wydanie ich drukiem lub w innej formie, zostanie uregulowany odrębnym zarządzeniem.

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 29.III.1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

W porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW	K. Dąbrowski
MINISTER PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO	J. Tokarski
MINISTER HANDLU ZAGRANICZNEGO	T. Gede

117.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
I MINISTRA FINANSÓW**

Nr 111 z dnia 30 marca 1951 r.

w sprawie norm zapasów surowców i materiałów pochodzących z importu w przedsiębiorstwach przemysłowych.

W celu właściwego wykorzystania środków obrotowych w zakresie materiałów pochodzących z importu oraz dla zabezpieczenia ciągłości produkcji zakładów przemysłów kluczowych, jak również z uwagi na niemożność ustalenia planowej cykliczności dostaw, na podstawie § 3 pkt 1) lit. c) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U.R.P. nr 26, poz. 190) oraz § 1 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. — w sprawie zakresu działania Ministerstwa Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U.R.P. nr 22, poz. 188) w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zapasy surowców i materiałów składowanych w przedsiębiorstwach przemysłowych pochodzące z importu składają się z:

- 1) zapasów normatywnych,
- 2) planowanych zapasów ponadnormatywnych.

2. Przez surowce i materiały pochodzące z importu objęte niniejszym zarządzeniem należy rozumieć te artykuły, które w tym samym asortymencie i gatunku nie są produkowane w kraju i w rachunkowości materiałowej prowadzone są na oddzielnych kartach magazynowych. Są to surowce i materiały o znaczeniu podstawowym dla danego przemysłu, dla których w planie importowym jako odbiorca figuruje Centralny Zarząd Przemysłu, Centrala Zaopatrzenia Materiałowego Przemysłu lub jednostka równorzędna.

§ 2. 1. Wysokość planowanych zapasów normatywnych i ponadnormatywnych ustala właściwe ministerstwo, któremu podlega przemysł zużywający dany materiał, w porozumieniu z Ministerstwem Handlu Zagranicznego i Narodowym Bankiem Polskim.

2. Wysokość planowanych zapasów ponadnormatywnych powinna być ustalona każdorazowo na dany okres indywi-

dualnie dla każdego materiału pochodzącego z importu w zależności od ważności materiału w procesie produkcyjnym, warunków zużycia, przewidzianych możliwości i zakupu na rynkach zagranicznych, cykliczności dostaw i spodziewanych opóźnień w dostawach.

§ 3. W zakresie zapasów ponadnormatywnych utrzymywanych w przedsiębiorstwach produkcyjnych obowiązują następujące przepisy:

- 1) na fakturach na dostawy materiałów pochodzących z importu dostawca obowiązany jest zaznaczyć w widocznym sposób: „Materiał z importu“;
- 2) przed nadejściem partii materiałów pochodzących z importu przedsiębiorstwo przemysłowe — odbiorca obowiązany jest zwrócić się do Narodowego Banku Polskiego o udzielenie kredytu na pokrycie należności. Narodowy Bank Polski przy ustalaniu wysokości kredytu oraz terminu jego spłaty powinien wziąć pod uwagę faktycznie posiadany stan zapasu danego artykułu w magazynie przedsiębiorstwa.
O ile już posiadany remanent przekracza normatywny zapas — kredyt może być udzielony na pełną kwotę faktury. W przypadkach gdy posiadany remanent nie stanowi normatywnego zapasu kwota kredytu powinna być odpowiednio zmniejszona o wartość materiału do uzupełnienia normatywnego zapasu;
- 3) wysokość kredytu na materiały pochodzące z importu jak i jego obsługa powinny być przewidziane w planie finansowym przedsiębiorstwa na rok 1951;
- 4) stopę procentową ustali Ministerstwo Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na wniosek Narodowego Banku Polskiego — zgodnie z częścią pierwszą lit. a uchwały Prezydium Rządu nr 101 z dnia 10 lutego 1951 r. w sprawie odsetek, prowizji i opłat bankowych.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr
MINISTER FINANSÓW K. Dąbrowski
w porozumieniu:
MINISTER HANDLU ZAGRANICZNEGO T. Gede

118.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 115 z dnia 9 kwietnia 1951 r.

w sprawie klasyfikacji pieców gazowniczych i najważniejszych typów węgla do odgazowania.

W wykonaniu § 4 pkt. 1 uchwały Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r. (Monitor Polski nr 123, poz. 1526) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Górnictwa i Gospodarki Komunalnej, co następuje:

§ 1. Wprowadza się następującą klasyfikację pieców gazowniczych:

- A. Piece o ruchu periodycznym:
 - 1) o retortach poziomych:
 - a) z ręcznym wyładowaniem koksu,
 - b) z mechanicznym wyładowaniem koksu.
 - 2) o retortach pionowych,
 - 3) o komorach poziomych,
 - 4) o komorach pionowych,
 - 5) o komorach skośnych.
- B. Piece o ruchu ciągłym:
 - 6) o retortach pionowych,

7) o komorach pionowych.

C. Generatory do otrzymania dwugazu:

8) generator systemu Strache'go.

§ 2. 1. Najwłaściwsze typy węgla dla wymienionych w § 1 pieców gazowniczych są typu 33 i 34 (oznaczenia wg PN/G-97002).

2. Spiekalność węgla wymienionych w ust. 1 wg Rogi powinna wynosić:

- 1) dla pieców o ruchu periodycznym — minimum 40° LR,
- 2) dla pieców o ruchu ciągłym — minimum 50° LR.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 9 kwietnia 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

W porozumieniu:

MINISTER GÓRNICTWA R. Nieszporek
MINISTER GOSPODARKI KOMUNALNEJ K. Mijał

119.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 113 z dnia 11 kwietnia 1951 r.

w sprawie przestrzegania norm zużycia określonych w bilansach materiałowych na 1951 r.

Bilanse materiałowe, będące częścią składową Narodowego Planu Gospodarczego, stawiają przed jednostkami gospodarczymi zadania nieprzekraczania określonych w tych bilansach norm zużycia.

W związku z tym zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ministerstwa (urzędy centralne) obowiązane są do nieprzekraczania średnich norm zużycia materiałów, określonych w bilansach materiałowych na 1951 rok.

2. Obowiązek przewidziany w ust. 1 dotyczy również wymienionych w bilansach norm zużycia w postaci wsa-dów, mieszanek i uzysków.

§ 2. Ministerstwa (urzędy centralne) opracują dla podległych jednostek dokładne wytyczne w zakresie stosowania i przestrzegania wymienionych w § 1 norm, które muszą być opracowane i doprowadzone do zakładów produkcyjnych.

§ 3. 1. Opracowane dla zakładów produkcyjnych indywidualne normy zużycia materiałów muszą uwzględniać techniczne i organizacyjne możliwości tych jednostek z tym jednak, by globalne zużycie materiału w resorcie kształtowało się na poziomie nie wyższym niż średnie normy określone w bilansach.

2. Indywidualne normy dla zakładów produkcyjnych obowiązują wszystkich wykonawców planów produkcyjnych w tym znaczeniu, że nie mogą być przekraczane. Mogą i powinny być natomiast osiągnięte w toku produkcji dalsze oszczędności w zużyciu materiałów w drodze obniżek wymienionych norm.

§ 4. Ministerstwa (urzędy centralne) zorganizują w jak najkrótszym czasie w podległych im jednostkach kontrolę przestrzegania norm zużycia i zapewnią techniczne i organizacyjne warunki umożliwiające wykonanie zleconych im w tym zakresie zadań.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 11 kwietnia 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

120.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

Nr 120 z dnia 12 kwietnia 1951 r.

w sprawie sporządzenia bilansu maszyn i urządzeń technicznych oraz konstrukcji stalowych i kabli elektrycznych na rok 1952.

W celu należytego powiązania planów produkcji oraz importu maszyn i urządzeń technicznych oraz konstrukcji stalowych i kabli elektrycznych na rok 1952 z potrzebami inwestycji, kapitalnych remontów, kooperacji, potrzeb ruchomych i eksportu maszyn, jak również dla ułatwienia zawarcia umów planowych na dostawy w 1952 roku zarządza się co następuje:

§ 1. 1. Jednostki organizacyjne wymienione w załączniku do niniejszego zarządzenia obowiązane są sporządzić bilanse maszyn, urządzeń technicznych, konstrukcji stalowych i kabli.

2. Bilanse powinny być sporządzone pod kierownictwem i nadzorem Komisji Bilansu Maszyn przy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG), powołanej zarządzeniem Przewodniczącego PKPG nr 61 z dnia 23 marca 1950 roku.

§ 2. Bilanse na rok 1952 należy sporządzać w dwóch etapach:

- 1) bilans wstępny — w terminie najpóźniej do 5 czerwca 1951 roku,
- 2) bilans właściwy w terminie najpóźniej do 15 października 1951 roku.

§ 3. 1. Bilans wstępny należy opracować w oparciu o przewidywany na 1952 rok wzrost produkcji i usług poszczególnych gałęzi gospodarstwa narodowego oraz kierunki inwestycji i postępu technicznego, biorąc pod uwagę istniejący stan parku maszynowego i stopień jego wykorzystania oraz dostawy maszyn i urządzeń przewidziane bilansem maszyn sporządzonym na rok 1951.

2. Potrzebne dane zbiorą jednostki sporządzające bilans na rok 1952 w drodze bezpośredniego porozumienia z Departamentami Inwestycji, Planowania i Zaopatrzenia poszczególnych ministerstw, centralnymi zarządami branżowymi oraz inwestującymi maszyny, urządzenia techniczne, konstrukcje stalowe i kable, centralnymi zarządami zaopatrzenia, centralami zaopatrzenia, centralami handlu krajowego, branżowymi biurami zbytu przemysłu oraz centralami handlu zagranicznego.

3. Przy zbieraniu danych o wielkości zapotrzebowania na maszyny i urządzenia do bilansu wstępnego, o ile możliwości nie należy stosować masowych ankiet rozsyłanych do inwestorów.

4. Zapotrzebowanie na konstrukcje stalowe zbierze jednostka bilansująca bezpośrednio od inwestorów za pomocą formularzy zapotrzebowania wysyłanych do inwestorów centralnych i naczelnych.

5. Prace nad bilansem wstępnym powinny być prowadzone w taki sposób, aby już w początkowym okresie opracowywania planów gospodarczych na 1952 rok oddziaływały korzystnie na wielkość i asortyment planowanej produkcji maszyn i urządzeń oraz aby wpłynęły w jak najszerszym zakresie na stosowanie przodujących metod produkcji i technologii oraz na unifikację typów i wielkości maszyn.

6. Wyniki bilansu wstępnego powinny być ujęte w postaci rozdzielnika, który stanowić będzie materiał orientacyjny dla jednostek sporządzających projekty planów zaopatrzenia inwestycji w maszyny i urządzenia na 1952 rok.

§ 4. 1. Bilans właściwy należy opracować w oparciu o bilans wstępny oraz o szczegółowe zapotrzebowanie na maszyny i urządzenia zebrane za pomocą formularzy zapotrzebowania i wycinków planów zaopatrzenia inwestycji oraz w drodze bezpośrednich rozmów z głównymi odbiorcami.

2. Dla umożliwienia analizy bilansu maszyn pod względem ich przeznaczenia i właściwego zaplanowania typu i wielkości, forma bilansu musi uwzględniać podział ilościowy na:

- 1) maszyny stanowiące podzespoły do wyposażenia maszyn zasadniczych, produkowanych w kraju (tzw. kooperacja),
- 2) maszyny dla zaopatrzenia inwestycji,
- 3) maszyny (podzespoły) dla zaopatrzenia kapitalnych remontów,
- 4) maszyny na eksport.

3. Zapotrzebowanie na maszyny stanowiące podzespoły i należące do grupy wym. w ust. 2 pkt 1) oraz 3) należy zbierać za pomocą formularzy zapotrzebowania, rozsyłanych do głównych odbiorców na szczeblu centralnego zarządu. Projekty formularzy zapotrzebowania przedstawiają jednostki bilansujące do zatwierdzenia Komisji w terminie do **15 maja 1951 roku**. Rozesłanie zatwierdzonych formularzy ankietowych powinno nastąpić do **dnia 15 czerwca 1951 roku**. Przesłanie wypełnionych formularzy do jednostek bilansujących powinno nastąpić najpóźniej do **dnia 31 sierpnia 1951 roku**.

4. Zapotrzebowania inwestorów na maszyny i urządzenia objęte planem zaopatrzenia maszynowego (ust. 2 pkt 2), powinny być przesłane do jednostek bilansujących przez inwestorów centralnych w terminie do **dnia 25 sierpnia 1951 roku**, na formularzach M2, będących wycinkami zestawień zbiorczych, sporządzonych zgodnie z instrukcją PKPG nr 22 oraz dalszymi uzupełniającymi zarządzeniami PKPG.

5. Zapotrzebowania przedsiębiorstw budowlano - montażowych na maszyny i urządzenia objęte zleceniami udzielonymi im przez inwestorów na wykonanie robót w ramach planu inwestycyjnego 1952 r., należy zebrać za pomocą formularzy zapotrzebowania rozsyłanych do centralnych zarządów tych przedsiębiorstw.

6. Zapotrzebowanie na eksport maszyn dostarczy centrala handlu zagranicznego „Metalexport“.

7. Na jednostki przesyłające zapotrzebowania do jednostek bilansujących nakłada się obowiązek sprawdzenia zapotrzebowania i jego zgodności z planami rzeczowymi i finansowymi oraz odpowiedzialnego stwierdzenia tego pieczęcią i podpisem.

8. W przypadkach uzgadniania zapotrzebowania w drodze bezpośrednich rozmów poleca się jednostkom bilansującym spisywanie obustronnie podpisywanych protokołów.

§ 5. 1. Dla umożliwienia dokonania analizy bilansu maszyn pod względem postępu normalizacji typów i wielkości maszyn należy bilanse sporządzić z wyodrębnieniem:

- 1) maszyn typu towarowego, produkowanych seryjnie, jako normalne według ustabilizowanych asortymentów planów produkcji,
- 2) maszyn typu zamówieniowego, konstruowanych i produkowanych indywidualnie na pojedyncze zamówienia.

2. Przy bilansowaniu należy uwzględnić możliwość zredukowania zapotrzebowanych ilości i wielkości maszyn oraz możliwość ich normalizacji w celu zmniejszenia ilości indywidualnych opracowań konstrukcyjnych i zwiększenia serii produkcyjnych, a tym samym obniżenia kosztów produkcji i jej przyspieszenia. Należy badać racjonalność zaplanowanego przez inwestorów podziału zamówień na kra-

jowe i zagraniczne oraz możliwości zastąpienia pewnych rodzajów maszyn zaplanowanych do importu, typami produkowanymi w kraju.

3. Przedmioty zakontraktowane do chwili sporządzenia bilansu w kraju i za granicą z terminami dostawy na 1952 rok należy w bilansie oznaczyć.

§ 6. 1. Bilanse poszczególnych grup maszyn powinny być zaopatrzone w harmonogramy dostaw. W odniesieniu do maszyn typu towarowego oraz kabli należy podawać kwartalne serie dostaw, w odniesieniu zaś do maszyn typu zamówieniowego oraz konstrukcji stalowych — końcowe terminy dostawy. Ustalenie terminów dostaw powinno być dokonywane w porozumieniu z Departamentami (Biurami) Inwestycji i Planowania zainteresowanych ministerstw.

2. Rozdzielniki maszyn, urządzeń, konstrukcji stalowych i kabli w bilansach powinny być podane w takim stopniu szczegółowości określenia odbiorców i wytwórców krajowych, żeby mogły stanowić podstawę do zawarcia umów generalnych poszczególnych centr. zarządów — odbiorców z centr. zarządami — wytwórcami. Centralne zarządy odbiorcy zleca podległym sobie jednostkom zawieranie szczegółowych umów na dostawę maszyn i urządzeń w 1952 r.

3. Jednostki bilansujące przedstawia Przewodniczającemu Komisji Bilansu Maszyn przy PKPG w terminie do 30 kwietnia 1951 r. projekty trybu zamawiania poszczególnych maszyn i urządzeń produkcji krajowej. Projekt ten powinien również zawierać propozycje dotyczące ustalenia obowiązujących terminów składania zamówień przed żądanymi terminami dostawy oraz trybu ustalania rozdzielników kwartalnych. Departament Przemysłu Ciężkiego PKPG przedstawi do dnia 15 maja 1951 r. projekt zarządzenia Przewodniczącego PKPG dotyczący trybu zamawiania maszyn.

§ 7. Szczegółowy podział branżowego zakresu działania poszczególnych jednostek bilansujących zawarty będzie w „Spisie grup maszyn do planowania zaopatrzenia inwestycji i bilansów maszyn“, będącego aneksem do instrukcji o trybie sporządzenia planu zaopatrzenia maszynowego na rok 1952. W przypadkach wątpliwych jednostki bilansujące porozumią się wzajemnie oraz zwrócą się o decyzję do Komisji Bilansu Maszyn przy PKPG.

§ 8. Ministerstwa nadzorujące jednostki organizacyjne wymienione w załączniku zgłoszą Przewodniczającemu Komisji Bilansu Maszyn przy PKPG w terminie do dnia 20 kwietnia 1951 roku do zatwierdzenia nazwiska osób, które będą odpowiedzialnie kierowały pracami bilansowymi w zakresie poszczególnych rodzajów maszyn i urządzeń.

1. załącznik.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 120 z dnia 12 kwietnia 1951 r.

Bilanse poszczególnych rodzajów maszyn i urządzeń sporządzą następujące jednostki organizacyjne:

I. Podkomisja bilansu maszyn elektrycznych przy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:

- 1) prądnice,
 - 2) silniki prądu stałego i zmiennego,
 - 3) przetwornice,
 - 4) transformatory mocy,
 - 5) elektropompy.
- (nie obejmuje agregatorów spalinowo-elektrycznych).

II. Podkomisja bilansu aparatury elektrycznej przy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:

- 1) aparatura rozdzielcza, zabezpieczająca i przekaźnikowa niskiego i wysokiego napięcia,
- 2) aparatura regulacyjna,
- 3) aparatura rozruchowa,
- 4) mierniki elektryczne,
- 5) transformatory miernikowe,
- 6) aparatura dźwigowa,
- 7) aparatura trakcyjna.

III. Podkomisja bilansu Urzędzeń Odlewniczych przy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:

maszyny i urządzenia odlewnicze.

IV. Departament Techniki Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:

urządzenia do transportu wewnętrznego:

- 1) wózki motorowe z napędem elektrycznym i spalinowym oraz przyczepy,
- 2) przenośniki (transportery) taśmowe, wałkowe, zgrzeblowe itd. z wyłączeniem przenośników dołowych stosowanych w górnictwie,
- 3) przenośniki ślimakowe,
- 4) „ pneumatyczne,
- 5) „ podwieszane,
- 6) elewatory z wyjątkiem specjalnych jak np. młynarskie.

V. Departament Komunikacji i Łączności Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:

- 1) tabor samochodowy,
- 2) łącznice automatyczne i ręczne,
- 3) dalekopisy,
- 4) wzmacniacze,
- 5) prostowniki stykowe,
- 6) aparaty telefoniczne,
- 7) „ telegraficzne.

VI. Departament Rolnictwa i Leśnictwa Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:

- 1) sprzęt do uprawy ziemi,
- 2) maszyny do siewu i sprzętu,
- 3) „ do omłotu, wykruszania i czyszczenia ziarna i okopowych,
- 4) maszyny do przygotowania paszy,
- 5) inne maszyny i sprzęt gospodarstwa rolnego i leśnego.

VII. Departament Drobnej Wytwórczości Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:

- 1) wagi kolejowe,
- 2) „ wozowe,
- 3) „ magazynowe,
- 4) „ automatyczne,
- 5) „ handlowe.

VIII. Departament Przemysłu Ciężkiego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:

- 1) kable elektro-energetyczne (ziemne i oponowe),
- 2) „ słaboprądowe,
- 3) przewody gołe.

IX. Departament Zaopatrzenia Ministerstwa Górnictwa:

- 1) urządzenia wiertnicze,
- 2) maszyny kopalniane i urządzenia górnicze,
- 3) wentylatory kopalniane.

X. Departament Zaopatrzenia Ministerstwa Żeglugi:

tabor pływający morski i śródlądowy.

XI. Departament Inwestycji Ministerstwa Przemysłu Chemicznego:

aparatura chemiczna oraz maszyny i urządzenia specjalne dla przemysłu:

- 1) kwasu siarkowego i nawozów fosforowych,
- 2) barwników i półproduktów,
- 3) gumowego i tworzyw sztucznych,
- 4) nieorganicznego,
- 5) syntezy chemicznej,
- 6) papierniczego,
- 7) włókien sztucznych,
- 8) farb i lakierów,
- 9) gazów technicznych,
- 10) farmaceutycznego.

XII. Departament Inwestycji Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego:

maszyny i urządzenia specjalne dla przemysłu:

- 1) cukrowniczego,
- 2) tłuszczowego,
- 3) fermentacyjnego,
- 4) cukierniczego,
- 5) tytoniowego,
- 6) kosmetycznego,
- 7) ziemniaczanego,
- 8) kawowego,
- 9) spirytusowego,
- 10) owocowo - warzywnego,
- 11) gorzelń rolniczych,
- 12) zielarskiego,
- 13) drożdżowego.

XIII. Departament Inwestycji Ministerstwa Handlu Wewnętrznego:

maszyny i urządzenia specjalne dla przemysłu:

- 1) młynarskiego,
- 2) piekarnianego,
- 3) mleczarskiego,
- 4) gastronomicznego,
- 5) mięsnego,
- 6) rybnego.

XIV. Centralne Biuro Obrotu Maszynami:

- 1) kotły parowe i wodne La Monta,
- 2) obrabiarki do metali i drzewa,
- 3) silniki spalinowe,
- 4) sprężarki,
- 5) urządzenia chłodnicze,
- 6) pompy przemysłowe,
- 7) maszyny do rozdrabniania i przeróbki minerałów,
- 8) sprzęt budowlany,
- 9) spawarki elektryczne.

XV. Centralny Zarząd Energetyki (w ścisłym porozumieniu z jednostką bilansującą kotły parowe):

- 1) turbozespoły kompletne,
- 2) turbiny parowe (bez generatorów),
- 3) turbiny wodne.

XVI. Centralny Zarząd Przemysłu Hutniczego:

- 1) urządzenia dla aglomerowni,
- 2) „ „ „ „ wielkich pieców,
- 3) „ „ „ „ stalowni,
- 4) „ „ „ „ walcowni,
- 5) dmuchawy i ssawy (bez konstrukcji stalowych i odlewów surowych)

XVII. Centralny Zarząd Przemysłu Metali Nieżelaznych:

- 1) urządzenia do wytopu metali nieelektryczne,
- 2) „ „ „ „ elektryczne.
- 3) „ „ „ „ pomocnicze do pieców,
- 4) maszyny i urządzenia walcowni,
- 5) piece obrotowe,
- 6) inne urządzenia hutnicze (bez konstrukcji stalowych i odlewów surowych).

XVIII. Centralny Zarząd Przemysłu Koksochemicznego:

- 1) urządzenia stacji mielniczo-mieszalniczych,
- 2) „ „ i maszyny wsadnicze,
- 3) wyposażenie pieców koksowniczych,
- 4) wozy i elektrowozy gaśnicze,
- 5) ssawy i dmuchawy dla Przemysłu Koksowniczego (bez konstrukcji stalowych i odlewów surowych).

XIX. Centralny Zarząd Przemysłu Taboru i Sprzętu Kolejowego:

- 1) tabor kolejowy normalno i wąskotorowy,
- 2) tabor tramwajowy,
- 3) lokomotywy kopalniane.

XX. Centralny Zarząd Budowy Maszyn Ciężkich:

- 1) żurawie z wyjątkiem budowlanych,
- 2) suwnice, przesuwnice i obrotnice,
- 3) wyciągi pionowe, osobowe i towarowe z wyjątkiem budowlanych,
- 4) wciągarki mechaniczne i ręczne,
- 5) wciągarki elektryczne i ręczne,
- 6) podnośniki.

XXI. Centralny Zarząd Konstrukcji Stalowych:

konstrukcje stalowe produkowane w zakładach koordynowanych i niekoordynowanych przez Centralny Zarząd Konstrukcji Stalowych, oraz wykonywane sposobem gospodarczym:

- 1) konstrukcje stalowe mostowe,
- 2) „ „ „ „ nośne hal przemysłowych,
- 3) „ „ „ „ szkieletowe budownictwa przemysłowego i ogólnego,
- 4) konstrukcje transformatorów,
- 5) wieże szybowe górnicze,
- 6) wieże różne, słupy i maszty,
- 7) konstrukcje nasłupowe linii wysokiego napięcia,
- 8) tory podsuwnicowe,
- 9) zbiorniki teleskopowe gazu.

XXII. Biuro Zbytu Maszyn Włókienniczych:

maszyny i urządzenia specjalne dla przemysłu:

- 1) bawełnianego,

- 2) wełnianego,
- 3) jedwabniczego,
- 4) włókien łykowych,
- 5) dziewiarskiego,
- 6) galanteryjnego,
- 7) tkanin technicznych,
- 8) odzieżowego.

XXIII. Biuro Zbytu Urządzeń Technicznych:
przekładnie zębate i cierne.

XXIV. Przedsiębiorstwo Urządzeń Klimatyzacyjnych:
urządzenia klimatyzacyjne i wentylatory przemysłowe.

121.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 122 z dnia 12 kwietnia 1951 r.

w sprawie odbywania praktyki przez kandydatów na kierowców samochodowych.

W celu uregulowania sprawy wynagradzania kandydatów na kierowców samochodowych posiadających świadectwa ukończenia kursów, organizowanych przez Centralny Urząd Szkolenia Zawodowego, zarządza się co następuje:

§ 1. Zakłady pracy, posiadające samochody o nośności ponad 2,5 t mają obowiązek zatrudniać kandydatów na kierowców samochodowych, kierowanych przez wydziały komunikacyjne wojewódzkich rad narodowych, dla odbycia 3-miesięcznej praktyki.

§ 2. 1. Kandydatom na kierowców za okres praktyki, określony w § 1, należy wypłacać wynagrodzenie miesięczne w wysokości 300 złotych.

2. Kierowcom samochodowym, którym powierzono przeszkolenie kandydatów, należy wypłacić po odbyciu przez kandydatów praktyki z wynikiem dodatnim — jednorazowe wynagrodzenie za cały okres trwania praktyki w wysokości 150 złotych.

§ 3. 1. Wydatki z tytułu wynagrodzeń, wypłacanych kandydatom i kierowcom szkolącym kandydatów, należy za okres szkoleniowy do dnia 30 czerwca br. pokrywać przez zakłady pracy z funduszu płac.

W przypadku udowodnionej konieczności przekroczenia funduszu płac wyłącznie z tego tytułu, przekroczenia te uznaje się za uzasadnione.

2. Wydatki z tego tytułu, obejmujące okres po dniu 30 czerwca 1951 r. pokrywane będą ze środków, które określone zostaną odrębnym zarządzeniem.

§ 4. Właściwi ministrowie wydadzą niezwłocznie odpowiednie zarządzenia wykonawcze.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. Fr. Bliński

W porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski

122.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT PLANÓW TERENOWYCH
I LOKALIZACJI**

z dnia 12 kwietnia 1951 r.

(Znak: RE3A-08-8/51)

wyjaśniające przepisy Instrukcji PKPG Nr 20 w przedmiocie trybu przeprowadzania lokalizacji zalesień inwestycyjnych na rok 1951.

W porozumieniu z Dep. 11 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli wyjaśnia się, co następuje:

1. Uzgadniania lokalizacji wymagają jedynie zalesienia inwestycyjne, łączące się ze zmianą użytkowania gruntów, a więc:

- a) zalesienia nieużytków,
- b) zalesienia słabych gruntów ornych.

Zalesienia zrębów wojewnych i uzupełnienia powierzchni leśnych małoprodukcyjnych, jako ściśle związane z zagospodarowaniem wewnętrznym lasów, mogą być dokonywane bez zaświadczeń lokalizacyjnych.

2. Lokalizacja ogólna zalesień inwestycyjnych polega na ustaleniu, przez powołane do tego władze centralne, powierzchni zalesień inwestycyjnych na rok 1951 w granicach każdego z województw z dokładnością do 100 ha — oddzielnie dla nieużytków, oddzielnie zaś dla słabych gruntów ornych.

Zaświadczenia lokalizacji ogólnej dla poszczególnych województw wydaje Departament Planów Terenowych i Lokalizacji PKPG na podstawie przesłanego przez Ministerstwo Leśnictwa projektu zalesień inwestycyjnych nieużytków i słabych gruntów ornych dla wszystkich województw.

3. W celu uzyskania zaświadczeń lokalizacji szczegółowej Okręgi Lasów Państwowych złożą do właściwych terytorialnie wojewódzkich komisji planowania gospodarczego szczegółowe wykazy według powiatów i gmin, podając powierzchnie z dokładnością do 1 ha oddzielnie dla nieużytków, oddzielnie dla słabych gruntów ornych.

Ponadto powierzchnie zwartych zalesień, przekraczających 25 ha, winny być zaznaczone na mapie 1:100.000 — przy czym inną barwą pokryte będą powierzchnie nieużytków, inną zaś — powierzchnie słabych gruntów ornych.

Na obszarach położonych w promieniu 5 km od granic administracyjnych miast zamierzone zalesienia bez względu na ich powierzchnie, powinny być uwidocznione na szkicach orientacyjnych, które pozwolą na jednoznaczne określenie terenów zalesionych.

4. Wojewódzkie komisje planowania gospodarczego powinny załatwić wnioski o lokalizację szczegółową w terminie 10 dni od daty ich wpływu — działając w porozumieniu z wydziałami budownictwa prezydów wojewódzkich rad narodowych oraz z innymi zainteresowanymi władzami terenowymi.

p. o. DYREKTORA DEPARTAMENTU

inż. B. Malisz

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.

Adres Administracji: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46.

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.

PRENUMERATĘ PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch“, Warszawa, ul. Srebrna 12.

Konto PKO I-15809.

Cena numeru 1 zł 80 gr.